

Hbs-verhaal

Beroeps- en schoolkeuzetest.

Op m'n 12-de wilde ik kunstenaar worden. Kunstenaar of voetballer.

Voetballer wil elke jongen van 12 wel, maar kunstenaar?

Ik zou naar de hbs gaan, maar het was niet zeker of ik goed genoeg was voor die school. Daarom lieten mijn ouders mij een beroeps- en keuzetest doen.

Voor die test was ik een dag te gast bij twee psychologen in een psychotechnisch bureau in Zwolle.

Er kwam een dik rapport uit.

Ik kon Hbs-A halen en wanneer ik daarna de Kweekschool voor Onderwijzers zou gaan doen, zou ik een goede baan kunnen vinden in het onderwijs.

Ik schrok! Onderwijzer! Ik had er nooit zo over nagedacht, maar onderwijzer?!

Ik zei: 'Ik wil kunstenaar worden!'

Ik was bij een circus geweest, ik zag het in films: kunstenaars hebben plezier met elkaar en ze kunnen iedereen goed vermaken.

Ik wilde geen onderwijzer van een droogklootschool in Drenthe worden. 'Ik wil kunstenaar worden!'

'Waar?' zei mijn moeder.

'In Amsterdam!'

'In Amsterdammm?! Mijn moeder gilte het uit.

'Dat is een heel moeilijk beroep hoor,' zei een van de psychologen.

'Daar moet je heel hoog IQ voor hebben. Badmeester of sportleraar zou nog kunnen.... maar kunstenaar!'

Mijn vader hakte de knoop door. 'Eerst maar eens zien of je de HBS en de Kweekschool haalt. Als je daar klaar mee bent, denk je er misschien anders over.'

Ik ben er nooit anders over gaan denken.

Toen ik klaar was met de Kweekschool in Coevorden ben ik hals over kop naar Amsterdam gegaan. Niet voor het onderwijs, maar voor een opleiding dramatische vorming en kunstgeschiedenis.

Af en toe belde ik mijn moeder. 'Het is een en al rust en vrede hier in Amsterdam hoor!' zei ik.

Maar dat was niet zo.